

Power dynamics at work

Citation for published version (APA):

Hovens, D. (2021). *Power dynamics at work: an ethnography of a multilingual metal foundry in the Dutch-German borderland*. [Doctoral Thesis, Maastricht University]. LOT.
<https://doi.org/10.26481/dis.20211014dh>

Document status and date:

Published: 01/01/2021

DOI:

[10.26481/dis.20211014dh](https://doi.org/10.26481/dis.20211014dh)

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

Zusammenfassung (Deutsch)¹⁶

Bei dieser Dissertation handelt es sich um eine linguistische Ethnographie einer Metallgießerei in der niederländischen Provinz Limburg im deutsch-niederländischen Grenzgebiet. Als ihre Daten im Jahr 2017 im Rahmen einer Feldforschung erhoben wurden, arbeiteten in den Produktionsabteilungen der Gießerei mehr als 300 Menschen mit vielen verschiedenen sprachlichen Hintergründen, darunter Sprecher des Niederländischen, Deutschen, Limburgischen und Polnischen sowie unter anderem des Arabischen, Griechischen, Russischen und Türkischen. Manche Arbeiter lebten auf der niederländischen, andere auf der deutschen Seite der Grenze. Etwas über die Hälfte waren Zeitarbeiter, und ein wichtiger Teil ihrer Tages- und Nacharbeit bestand aus der Interaktion mit Maschinen.

Die Dissertation zeigt, dass Angehörige der majorisierten Sprachgruppe in der Gießerei die sprachliche Diversität bei der Arbeit tendenziell problematischer fanden als die Angehörigen von minorisierten Sprachgruppen. Weiterhin zeigt sie, dass die Kurzlebigkeit zahlreicher Beziehungen am Arbeitsplatz größere Herausforderungen an die Kommunikation und das Lernen im Prozess der Arbeit stellte als die sprachliche Diversität an sich. Tatsächlich fiel es den Arbeitern häufig schwerer, die Maschinen in der Gießerei zu verstehen, als einander zu verstehen. Die Dissertation reflektiert diese und andere Beobachtungen und wendet in ihren Beschreibungen der Lebenswelten von Industriearbeitern sowohl etablierte linguistisch-ethnographische als auch posthumanistische Konzepte an, um den komplexen Beziehungen zwischen verschiedenen Arbeitern als auch denen zwischen Arbeitern und Maschinen gerecht zu werden.

Wichtige Folgerungen aus den Erkenntnissen sind, dass Gestalter von Sprachpolitik nicht nur über die technischen Probleme der Kommunikation, sondern auch darüber nachdenken sollten, wie sie sprachpolitische Eingriffe legitimieren, und dass Überlegungen hinsichtlich 'effizienter', 'sicherer' und 'zufriedenstellender' Arbeitsplatzkommunikation auch stets die Interaktionen zwischen Mensch und Maschine einschließen sollten. Schließlich vertritt die Dissertation die These, dass solche Überlegungen zu besser informierten sprachpolitischen Interventionen führen könnten, was nicht nur den Interessen von Arbeitern zugute käme, die Minderheiten angehören, sondern auch den Interessen jener, die der Mehrheit angehören, sowie den Interessen unterschiedlicher Unternehmen und der Gesellschaft im Ganzen.

---

¹⁶ The credits for this translation go to the anonymous translators from gengo.com. In addition, I would like to thank Susanne Tienken for proofreading.

Summary (English)

This PhD dissertation is a linguistic ethnography of a metal foundry in the Dutch province of Limburg, in the Dutch-German borderland. When its fieldwork data were collected in 2017, over 300 people with many different language backgrounds worked in the production departments of the foundry, including Dutch, German, Limburgish, and Polish, as well as Arabic, Greek, Russian, and Turkish, among others. Some workers lived on the Dutch, others on the German side of the border. Slightly more than half were temporary workers, and an important part of their daily and nightly work consisted of interactions with machines.

The dissertation shows that majoritised speakers in the foundry tended to find the language diversity at work more problematic than minoritised speakers. Furthermore, it shows that the transience of many work relations posed a bigger challenge to workplace communication and workplace learning than language diversity in itself. In fact, workers often had a harder time understanding the machines in the foundry than each other. The dissertation reflects upon these and other observations, and it applies both established, linguistic-ethnographic, as well as posthumanist concepts in its descriptions of blue-collar life-worlds in order to do justice to the complex relations between different human workers, and between human workers and machines.

Important implications of the findings are that language policy makers should not only consider technical communication issues, but also how to legitimise their language-political interventions, and that concerns about 'efficient', 'safe', and 'satisfying' workplace communication should always include a consideration of human-machine interactions as well. Ultimately, the dissertation argues that these considerations can lead to better informed language-political interventions, which is not only in the interests of minoritised workers, but also in the interests of majoritised workers, and of different companies and society at large.

Samevatting (Limburgs: mix van versjiedene tale/dialekte en sjriefwiezes)¹⁷

Dit proofsjrif is eine taalkundige etnografie vaan 'ne metaalgeeteriej in d'r Nederlandse previnsie Limburg, in 't Nederlands-Duutsje grensgebeed. Wie de veldwerkdade vaan dit proofsjrif verzammelt woorte in 2017, weerkte d'r mier es 300 luuj mit 'ne haup versjiedene taalachtergrung, waoronger Hollendsj, Duutsj, Limburgs en Pools, mer auch onger angere Arabisch, Grieks, Russisch en Turks. Manche productieweerkers woeënde aan d'r Nederlandse, angere aan d'r Duutsje kangk vaan de grens. Get mier es de hellef waar oetzendkrach, en ein belangriek deil van äör daagelikse en nachtelikke weerk besjting oet interacties mit mesjiene.

't Proofsjrif luuet zien det sjpraekers vaan gemajoriseerde tale in d'r geeteriej de talige diversiteit oppe weerkvloer duk problematischer vonge es sjpraekers vaan geminoriseerde tale. Weijer bliket det 't duks tiedelikke karakter vaan de weerkrelaties 'ne grottere oetdaging veur d'r communicatie en de lieërprocesse oppe weerkvloer vormde es d'r talige diversiteit an sich. In feite hadde de productieweerkers duk mieër meute d'r met um mesjiene in de geeteriej te begriepen es zich ongerein. 't Proofsjrif prakkezaert euver deze en angere observaties, en pas zoewaal gevestigde, taalkundig-etnografische, es auch posthumanistische concepte toe in zien besjrievinge vaan de laefwaerelde vaan de productieweerkers, met as doel om rech te doen aan de complexiteit vaan de relaties tussje productieweerkers ongerein, es auch die tussje productieweerkers en mesjiene.

Belangrieke implicaties vaan de bevinginge zien det taalbeleidsmakers neet allein motte kiekke nao technische communicatiekwesities, mer auch nao wie zeej äöre taalpolitieke interventies 't beste kenne legitimere, en det d'r aug mot zien veur d'r dimensie vaan mins-mesjiene-interacties beej euverwaeginge euver 'efficiënte', 'ziechere' en 'bevredigende' communicatie oppe weerkvloer. Oetendelik sjtelt 't proofsjrif det zolche euverwaeginge toet baeter geïnformeerde taalpolitieke interventies kenne leide, waat neet allein in 't belang vaan productieweerkers oet minderheidsgroepe is, mer auch vaan productieweerkers oet mieërderheidsgroepe, en vaan versjillende bedrieve en d'r samelaeving as gehieël.

---

¹⁷ I would like to thank Hans Schmeets for his help with making this translation.

Samenvatting (Nederlands)

Dit proefschrift is een taalkundige etnografie van een metaalgieterij in de Nederlandse provincie Limburg, in het Nederlands-Duitse grensgebied. Toen de veldwerkdatabank van dit proefschrift werden verzameld in 2017, werkten er meer dan 300 mensen met veel verschillende taalachtergronden in de productieafdelingen van de gieterij, waaronder Nederlands, Duits, Limburgs en Pools, en daarnaast onder andere Arabisch, Grieks, Russisch en Turks. Sommige productiewerkers woonden aan de Nederlandse, andere aan de Duitse kant van de grens. Iets meer dan de helft was uitzendkracht, en een belangrijk deel van hun dagelijkse en nachtelijke werk bestond uit interacties met machines.

Het proefschrift laat zien dat sprekers van gemajoriseerde talen in de gieterij de talige diversiteit op de werkvloer vaak problematischer vonden dan sprekers van geminoriseerde talen. Verder blijkt dat het vaak tijdelijke karakter van de werkrelaties een grotere uitdaging vormde voor de communicatie en leerprocessen op de werkvloer dan de talige diversiteit an sich. In feite hadden de productiewerkers vaak meer moeite om de machines in de gieterij te begrijpen dan elkaar. Het proefschrift reflecteert op deze en andere observaties, en past zowel gevestigde, taalkundig-etnografische als ook posthumanistische concepten toe in zijn beschrijvingen van de leefwerelden van de productiewerkers, met als doel om recht te doen aan de complexiteit van de relaties tussen productiewerkers onderling, als ook van die tussen productiewerkers en machines.

Belangrijke implicaties van de bevindingen zijn dat taalbeleidsmakers niet alleen moeten kijken naar technische communicatiekwesties, maar ook naar hoe ze hun taalpolitieke interventies het beste kunnen legitimeren, en dat er oog moet zijn voor de dimensie van mens-machine-interacties bij overwegingen over 'efficiënte', 'veilige' en 'bevredigende' communicatie op de werkvloer. Uiteindelijk stelt het proefschrift dat dergelijke overwegingen kunnen leiden tot beter geïnformeerde taalpolitieke interventies, wat niet alleen in het belang is van productiewerkers uit minderheidsgroepen, maar ook van productiewerkers uit meerderheidsgroepen, en van verschillende bedrijven en de samenleving als geheel.

Streszczenie (w języku polskim)¹⁸

Niniejsza rozprawa doktorska to praca językoznawczo-etnograficzna dotycząca odlewni metali w holenderskiej prowincji Limburgia położonej przy granicy holendersko-niemieckiej. W czasie moich prac badawczych w terenie w 2017 roku przy produkcji w tej odlewni pracowało ponad 300 osób mówiących różnymi językami, w tym niemieckim, limburgskim, niderlandzkim, polskim, arabskim, greckim, rosyjskim i tureckim. Jedni mieszkali po holenderskiej, a drudzy po niemieckiej stronie granicy. Nieco ponad połowę stanowili pracownicy tymczasowi zatrudnieni przez biura pośrednictwa pracy. Ważnym aspektem ich obowiązków, w dzień i w nocy, była obsługa maszyn.

Przedstawione w niniejszej pracy wyniki moich obserwacji wskazują na to, że osoby posługujące się językami najsilniej reprezentowanymi w odlewni uważały różnorodność językową w miejscu pracy za bardziej problematyczną niż osoby posługujące się językami mniejszościowymi, oraz że krótkotrwałość wielu stosunków zawodowych stanowiła większą trudność, jeśli chodzi o komunikację i uczenie się w miejscu pracy, niż różnorodność językowa. W rzeczy samej, pracownikom nierzadko trudniej było zrozumieć maszyny w odlewni niż siebie nawzajem. W rozprawie omawiam te i inne spostrzeżenia, stosując zarówno uznane koncepcje językoznawczo-etnograficzne, jak i idee posthumanistyczne do opisu światów życia codziennego pracowników fizycznych, aby rzetelnie przedstawić te złożone relacje międzyludzkie oraz relacje między pracownikami a maszynami.

Ważne wnioski płynące z tych ustaleń są takie, że decydenci w sprawach językowych powinni mieć na uwadze nie tylko problemy komunikacyjne natury technicznej, ale i sposoby uzasadniania swoich językowo-politycznych interwencji, oraz że troska o 'wydajną', 'bezpieczną' i 'satysfakcjonującą' komunikację w środowisku pracy powinna zawsze uwzględniać interakcje na linii człowiek–maszyna. Ostatecznie dowodzę, że te rozważania mogą prowadzić do lepiej przemyślanych językowo-politycznych interwencji, co jest w interesie nie tylko pracowników należących do mniejszości, ale także pracowników należących do większości, różnych firm i społeczeństwa jako całości.

---

¹⁸ The credits for this translation go to the anonymous translators from gengo.com.